

The Trumpet of the Seventh Angel ஏழாம் தூதனின் எக்காளம்

1879-1916 ரீ-பிரிண்டஸ் தமிழாக்கம்
மலர் - 4. இதழ் - 2. மார்ச் - ஏப்ரல் 2018

R5720

How to Proclaim the Truth

சத்தியத்தைக் பிரகடனப்படுத்துவது எப்படி?

“அன்புடன் சத்தியத்தைக் கைக்கொண்டு, தலையாகிய கிறிஸ்துவுக்குள் எல்லாவற்றிலேயும், நாம் வளருகிறவர்களாயிருக்கும்படியாக அப்படிச் செய்தார்.” எபேசியர் 4:15; எபிரேயர் 10:5

சத்தியமானது எப்பொழுதும் தாழ்மையாகவும், ஆனால் பயமில்லாமலும் போதிக்கப்படவேண்டும். கிறிஸ்தவர்களுக்கு சத்தியத்தை தவிர வேறு எதையும் பேச அவர்களுக்கு உத்தரவில்லை. ஒருவன் சவிசேஷத்தின் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட ஊழியனாக இருந்தால், சத்தியம் அவனுக்கு கிடைத்தபோது, சபையானது அவனை நியமித்து இருந்து, சத்தியத்தை விரும்பவில்லை என்பதற்காக தப்பறையை அவன் போதிக்கக் கூடாது. உலக ஆசையுள்ளவர்கள் பிரசங்க மேடையில் மனசாட்சியுடன் இருக்கமாட்டார்கள். “இந்த ஜனங்கள் எதை விரும்புகிறார்களோ அதையே கொடுக்கிறேன். அவர்கள் எனக்கு சம்பளம் தருகிறார்கள். இது முற்றிலும் தொழில் காரியமாக இருக்கிறது” என்று அவர்கள் காரணம் கற்பிக்கலாம். தன்னை கிறிஸ்துவின் ஊழியன் என்று கூறிக்கொள்கிற இவரது உலக ஆசை இந்நிலையை எடுக்கிறது. ஏனெனில் இவர் ஆவியை, சத்திய ஆவியை பெறவேயில்லை, பரிசுத்த ஆவியின் ஜெனிப்பித்தலை பெறவேயில்லை.

ஆனால் அன்பின் சத்தியத்தை பெற்றுக் கொள்கிற ஒருவன், அதை கிரகித்துக் கொள்கிற ஒருவன் இப்படியாக சொல்லுவான்: “வருடக்கணக்காக நான் போதித்து வந்தவைகளில் பெரும்பாலானவைகள் ஜனங்களை ஓரளவுக்கு சத்தியத்தைவிட்டு விலக்குகிறவைகளாகவும், தேவனுடைய குணலட்சத்தை தவறாக சித்தரித்து, அவரை கனவீனப்படுத்தி தீங்கிழைப்பவைகளாகவும் இருந்தன என்பதை நான் இப்போது பார்க்கிறேன். நான் செய்ய விருப்பினதற்கு இது மாறாக இருக்கிறது. இனி தப்பறையை நான் கொடுக்க முடியாது. நான் ஒரு சபைக்கோ, சபை பிரிவுக்கோ ஸ்தானாதிபதியே அல்ல, நான் தேவனுடைய ஒரு ஸ்தானாதிபதி, நான் இந்த சபைப் பிரிவின் ஊழியக்காரனல்ல, கர்த்தருடைய ஊழியக்காரன், நான் சத்தியத்தை அறிந்த பிறகும் தப்பறையை போதிப்பேனாகில், நான் தேவனுக்கு முன்பாக குற்றவாளியாக இருப்பேன்.”

நமது ஸ்தானாதிபதித்துவத்தின் கீர்த்தி

சத்தியத்தை விட்டுக் கொடுக்காத இப்படிப்பட்ட மனோபாவத்தை உடைய தேவனுடைய உண்மையுள்ள ஊழியக்காரன் மனிதருக்கிடையே கீர்த்தியையும் நல்ல நிலையையும் இழப்பார்கள். ஆனால் இவைகளெல்லாம்

கவனிக்கப்படவேண்டியவைகள் அல்ல. ஏனெனில் அதற்கு பதிலாக தேவனுடைய ஆசீர்வாதத்தையும் ஆதரவையும் பெறுவான். பிரதான அப்போஸ்தலர் எல்லாவற்றையும் நஷ்டமும் குப்பையுமாக எண்ணுகிறதாக அறிவிக்கிறார். கிறிஸ்துவில் ஜெயங்கொள்ளவும். “கிறிஸ்துவுக்குள் இருக்கிறவனென்று காணப்படவும்” மேசியாவின் நித்திய ராஜ்யத்தில் ஒரு இடத்தை பெறும்படிக்கும் இப்படி எண்ணுவதாக அறிவிக்கிறார். இப்படி செய்து ஜெயங்கொள்ளுகிறவர்கள் “விலையுயர்ந்த முத்தை” பெறுவார்கள். ஆகையால் சத்தியத்தை பேசுவது கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையில் முற்றிலும் அத்தியாவசியமானது. தேவனுடைய வசனத்தின் சத்தியம் தேவனுடைய பிள்ளையின் இருதயத்தில் புனிதப்படுத்தப்பட்டதாக இருக்கிறது. அதை பேசுவது ஒரு ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட தனிப்பட்ட சலுகையாக அவன் மதிக்க வேண்டும்.

நமது பேசும் சக்தி, நமது எண்ணங்களை மற்றவர்களிடம் சொல்லுவது நாம் பெற்றிருக்கிற மிக அதிகமான வல்லமையாகும். இது நன்மைக்கோ அல்லது தீமைக்கோ, சத்தியத்திற்கோ அல்லது தப்பறைக்கோ ஆற்றல் வாய்ந்த காரணியாக இருக்கிறது. சத்தியத்தை பேசுவதற்கான சந்தர்ப்பம், மனிதர்களுக்கு முன்பாக கிறிஸ்துவை அறிக்கை பண்ணுவது, பொதுவாகவோ அல்லது தனிப்பட்ட விதத்திலோ, ஒரு பெரிய சலுகையாக இருக்கிறது. கர்த்தருக்கு சந்தோஷத்தை தருகிற ஒரு ஊழியக்காரனாயிருப்பதற்கு, அவரால் நன்றாக பயன்படுத்தப்படுவதற்கு ஒருவன் சத்தியத்தை அன்புடன் பேசவேண்டும். ஒருவன் தேவனுடைய குடும்பத்தில் நுழைந்தபோது அவனிடமிருந்து எதிர்பார்ப்பதைக் காட்டிலும், குடும்பத்தில் சில காலம் இருந்த பிறகு அதிகமாக எதிர் பார்க்கப்படும். நாம் தேவனுடைய பிரியமான பிள்ளைகளாக நமது மூத்த சகோதரனும், மாதிரியுமாகிய தலையானவரின் சாயலுக்கு ஒப்பாக வளர வேண்டும். நாம் “எல்லாவற்றிலும் வளருகிறவர்களாயிருக்க” வேண்டும். அவர்தான் சபையின் தலைவர் என்று நாம் அறிந்துகொள்ளவேண்டும். மகிமையில் நாம் அவரது சரீரத்தின் அங்கமாக வேண்டுமென்றால் நாம் அபிவிருத்தி அடைய வேண்டும். பரிசுத்த ஆவியின் கணிகளைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். இதன் மூலம் எதிர்காலத்தில் பூமியை

ஆசீர்வதிக்கிற மகிமையான ராஜ்யத்தில் ஒரு பங்கை பெற தகுதியுள்ளவர்களாவோம்.

கருத்தைக் கூறுதல் கருத்துப்பதிவை ஆழப்படுத்துகிறது.

நமது ஸ்தானாதிபதியின் வேலையை நாம் செய்ய வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். நம்மை இருளி-ருந்து ஆச்சரியமான ஒளியினிடத்திற்கு அழைத்தவரை நாம் புகழவேண்டும். அவரது கிருபையின் செய்தியை நாம் அறிவிப்பதின் மூலம் நாம் ஆவியில் வளருவோம். “எவன் தண்ணீர் பாய்ச்சுகிறானோ அவனுக்கு தண்ணீர் பாய்ச்சப்படும்.” சத்தியத்தை நாம் நேர்மையுடனும், ஆவலுடனும் அன்புடனும் பிரகடனப்படுத்தினால் நாம் அதில் அதிகதிகமாக நிரப்பப்படுவோம். “வாரியிறைத்தும் விருத்தியடைவாரும் உண்டு; அதிகமாய்ப் பிசினித்தனம் பண்ணியும் வறுமையடைவாரும் உண்டு.” (நீதி 11:24) நாம் மற்றவர்களுக்கு கொடுப்பதால் ஆசீர்வாதத்தின் சேமிப்பு அதிகமாகிறது. இந்த அன்பின் குணத்தை நாளுக்கு நாள் நாம் அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும். ஏன் இப்படி செய்ய வேண்டும்? அது நம்மை தேவனை போலாக்கும், அது விரும்பப்படக்கூடிய ஒன்றாக இருக்கிறது, தேவையான ஒன்றாகவும் இருக்கிறது.

நமது தேவன் அன்பு என்கிற பண்போடு கூட மற்ற மகிமையான பண்புகளை பெற்றிருந்தாலும் இந்த அன்பு என்கிற பண்புதான் மேன்மையானதாக எல்லாவற்றையும் ரத்து செய்வதாக இருக்கிறது. தேவனுடைய நீதி அவரது அன்புக்கு ஒத்துழைப்பு தருகிறது. அவரது அன்பு அங்கீகரிக்காத எந்த திட்டத்தையும் அவரது ஞானமானது நிறைவேற்ற முயற்சிக்காது. ஆகையால் நாம் வளரும்போது அன்பு என்கிற குணம் அதிகதிகமாக வெளிப்படவேண்டும். நமது வார்த்தைகளெல்லாம் அன்புடையதாகவும் தயவானதாகவும் கனிவானதாகவும் இருக்க வேண்டும். நாம் தேவனுடைய மகாதிட்டத்தை மற்றவர்களிடம் சொல்லும் போது நமது சுய மகிமையைப் பற்றி கூறுவதை கட்டுப்படுத்த வேண்டும். சத்தியத்தின் அழகு காணப்படும்படியாக நமது சுயத்தை மறைப்போமாக. செய்தியை மற்றவர்களுக்கு நாம் கொடுக்கும்போது அது மிகவும் திறமையாக செய்யப்படவேண்டும். சத்தியத்தை அன்புடன் பேசுதல் மற்றவர்களுக்கு அதிக பிரயோஜனமாயிருப்பது மாத்திரமல்ல நமது மனதிலும் அது அதிகமாக பதியப்படும்.

தேவனுடைய இந்த குணங்களை பாராட்டி, அன்புடனும் நேர்மையுடனும் பேசுவர்கள் தங்களது மனதிலும் இருதயத்திலும் ஓர் ஆசீர்வாதத்தைப் பெறுவார்கள். மேலும் சத்தியமானது மிகவும் தெளிவாகவும் இனிமையாகவும் இருக்கும். மற்றவர்களுக்கு உதவும் போது நமக்கே அது உதவியாக இருக்கும். இப்படியாக தேவனுடைய திட்டத்தின் பல்வேறு அம்சங்கள் மிகவும் உறுதியாக அவனது மனதில் பதிவாகும்.

கட்டுப்பாடு தேவைப்படுகிற சபாவ குணங்கள்

கிறிஸ்துவுக்குள் வருகிற பலமான குணலட்சணத்தை பற்றிய காரியத்தில், சத்தியத்தை பிரகடனப்படுத்துவதில் விழித்திருத்தல்

ஒரு முக்கியமான தேவை என்பதைக் காண்கிறோம். இயற்கையாகவே எதிர்தாக்குதல்-ல் பின்தங்கியவர்கள், சத்தியத்தை கொடுக்கிற விஷயத்தில் பலமான அழுத்தத்தை மற்றவர்களிடம் கொண்டு வருவதில் பலத்துடன் இருக்க மாட்டார்கள். அவர்களது செய்தி சாதகமாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படாத காரணப்பாவிட்டால், அவர்கள் மனம் வருந்த செய்வார்கள். நான் சொல்வதை அவர்கள் கேட்க விரும்பவில்லை. ஆகையால் இந்த பாடத்தை குறித்து இனிமேல் பேசமாட்டேன். அவர்கள் மிகவும் சுலபமாக உற்சாகத்தை இழந்து விடுவார்கள். ஆனால் எதிர்தாக்கும் குணமுடையவர்கள் சத்தியத்தை கொடுக்கும் விஷயத்தில் இந்த குணத்தை வெளிப்படுத்துவார்கள். அவர்கள் சத்தியத்தை கொடுப்பதை ஒரு கடமையாக எண்ணி மிகவும் பலத்துடன் இருக்கிறார்கள்.

ஆனால் இது தற்போது ஒரு கட்டாயமான விஷயம் அல்ல என்பதை நினைவில் வைக்க வேண்டும். இப்போது நாம் போதிக்கக்கூடியவர்களாகவும் சாந்தம் உடையவர்களாகவும் இருக்கும்படியான ஓர் அழைப்பாக இருக்கிறது. விரைவில் பலமானது தேவைப்படும், பயன்படுத்தப்படும். கேட்கும் காதுள்ளவர்களுக்கு தற்போது வசனத்தின் போதனையும் ஆலோசனையுமே தேவைப்படுகிறது. பலம் தேவைப்படுகிறவர்களை கர்த்தர் இப்போது தேவவில்லை. கர்த்தருடைய ஸ்தானாதிபதிகளில் யாராவது செய்தியை மற்றவர்களிடம் திணிக்க முயற்சித்தால், அது பகையை உண்டாக்கி, நமது சக்தியையும் விரயம் பண்ணும். இப்படியாக நமது ராஜா நல்ல ஊழியத்தை பெறமாட்டார், ஆகையால் நல்ல சந்தோஷத்தை அடையமாட்டார்.

மற்ற கர்த்தருடைய பிள்ளைகள் மகா பாராட்டும் குணமடையவர்களாக இருக்கலாம். அவர்கள் பெருமை உடையவர்களாகவும், வசனத்தை கையாள்வதில் தங்கள் திறமையை அல்லது தங்களது ஆற்றலை காண்பிக்க விரும்புவார்கள். மற்றவர்களிடத்தில் ஒரு எழுச்சியை உண்டு பண்ணும் எண்ணத்துடன் செய்தியை கொடுப்பார்கள். “எந்த அளவுக்கு அவன் அறிந்திருக்கிறான் பாருங்கள்! வேதத்தை கையாள்வதில் அவன் ஒரு வல்லவன்!” பாராட்டும் குணம் அநேகரிடம் நுட்பமான சலனத்தை ஏற்படுத்துவதாகக் காணப்படுகிறது. இந்த மாம்சீக சபாவம் மிகவும் ஜாக்கிரதையாக கவனிக்கப்பட்டு அடக்கப்படவேண்டும். இல்லையென்றால் கிறிஸ்தவனின் உபயோகத்தன்மையை அழிந்துவிடும். மேலும் அவனது சொந்த வளர்ச்சியை அதிகமாக தடைசெய்யும். சிலர் இயற்கையாகவே பெரும்புகழ் பெற விரும்புகிறார்கள். ஆனால் மற்றவர்கள் அதில் விருப்பமில்லாமல் இருப்பார்கள். ஒருவர் ஒரு ஸ்தானாதிபதியைப் போல் சத்தியத்தை பொது ஜனங்களிடையே பேச உந்துதலைப் பெற்றிருப்பார். மற்றவர்கள் அதுபோலல்ல. பின்னானவர்கள் செய்ய வேண்டிய ஒரே காரியம் என்னவென்றால், தாழ்மையாகவும் அன்புடனும் சத்தியத்தை பேச கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். சகோதரர் மேலுள்ள அன்பினாலும் தேவன் மேலுள்ள அன்பினாலும் இதைச் செய்ய வேண்டும். யுகங்களைப்பற்றிய திட்டம் தேவனுடைய திட்டம். இதனால் நாம் பெருமை கொள்ள ஒன்றுமில்லை. ஆகையால் நாம் அந்த திட்டத்தை சாந்தத்துடனும் சகோதர அன்பு மற்றும் தயையுடனும் தரவேண்டும்.